

PROBLEM I SAMBAND MED REGLERNA I EU:S TIMMERFÖRORDNING FÖR VILKA VÄGLEDNING BEHÖVS

INLEDNING

I förordning (EU) nr 995/2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden¹ (nedan kallad *EU:s timmerförordning*) föreskrivs att kommissionen ska anta icke-lagstiftningsakter för att få till stånd en enhetlig tillämpning. Kommissionen antog en delegerad förordning om förfarandereglerna för erkännande och återkallande av erkännande av övervakningsorganisationer² och en genomförandeförordning om detaljerade regler för systemet för tillbörlig aktsamhet samt hur ofta och på vilket sätt de övervakningsorganisationer ska kontrolleras av medlemsstaternas behöriga myndigheter³.

Samråd med intressenter, sakkunniga från medlemsstater och medlemmar i Flegtkommittén har visat att vissa aspekter av EU:s timmerförordning behöver förtydligas. Man var överens om att det behövdes en vägledning som tar upp problem i samband med EU:s timmerförordning och dess åtföljande icke-lagstiftningsakter. Vägledningen diskuterades och utformades med hjälp av Flegtkommittén.

Vägledningen kommer inte att ha bindande rättslig verkan. Syftet med den är enbart att förklara vissa delar av EU:s timmerförordning och kommissionens båda icke-lagstiftningsakter. Den ska inte ersätta, lägga till eller ändra något i bestämmelserna i förordning (EU) nr 995/2010, kommissionens förordning (EU) nr 363/2012 eller kommissionens förordning (EU) nr 607/2012, som är den rättsliga grund som ska tillämpas. De problem som tas upp i vägledningen bör inte betraktas isolerat utan måste ses mot bakgrund av lagstiftningen, och får inte användas som en fristående referens.

Vi tror dock att den kommer att bli ett användbart referensmaterial för alla som måste följa EU:s timmerförordning, eftersom den innehåller viktiga förklaringar av vissa delar av lagtexten som är svåra att förstå. Dessutom kommer vägledningen att hjälpa nationella behöriga myndigheter och tillsynsorgan när de ska tillämpa och verkställa lagpaketet.

Under samrådsprocessen inför kommissionens två icke-lagstiftningsakter och efter flera bilaterala möten med intressenterna identifierades ett antal problem som behövde beskrivas och tas med i vägledningen. I takt med att erfarenheten av att tillämpa EU:s timmerförordning växer kan problembeskrivningen komma att utökas och kompletteras ytterligare.

¹ EUT L 295, 12.11.2010, s. 23.

² EUT L 115, 27.4.2012, s. 12.

³ EUT L 177, 7.7.2012, s. 16.

1. Definitionen av utsläppande på marknaden

Tillämplig lagstiftning:

EU:s timmerförordning

Artikel 2 Definitioner

[...]

b) utsläppande på marknaden: leverans för första gången, oberoende av leveranssätt och försäljningsteknik, av timmer och trävaror på den inre marknaden för distribution eller användning i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis. Det inbegriper också leverans genom distanskommunikation enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal (3). Leveranser på den inre marknaden av trävaror som härrör från timmer eller trävaror som redan har släppts på den inre marknaden ska inte utgöra ett "utsläppande på marknaden".

[...]

I den här definitionen anges tydligt att följande gäller för *leverans*:

- Den ska göras **på den inre marknaden** – det vill säga att timret måste fysiskt finnas i EU, oavsett om det har avverkats inom EU eller om det har importerats och klarerats för fri omsättning av tullen, eftersom varor får status som unionsvara först när de har förts in i tullunionens territorium. Varor som omfattas av särskilda tullförfaranden (t.ex. tillfällig import, aktiv förädling, bearbetning under tullens kontroll, tullagring, frizoner) eller som transiteras eller återexporteras anses inte ha släppts ut på marknaden.
- Den ska göras **för första gången** – trävaror som redan har släppts ut på EU-marknaden eller varor som härrör från trävaror som redan har släppts ut på marknaden omfattas inte. Begreppet "göra en vara tillgänglig första gången" gäller dessutom för varje enskild vara som släpps ut på marknaden efter den första tillämpningsdagen för EU:s timmerförordning (3 mars 2013) och inte för lanseringen av en ny vara eller produktlinje. Begreppet utsläppande på marknaden avser varje enskild vara, inte en typ av vara, oavsett om den tillverkats som enskild enhet eller i en serie.

- Den ska göras **i samband med kommersiell verksamhet** – vilket betyder att förordningen inte medför några krav på icke-kommersiella konsumenter.

Alla dessa villkor ska vara uppfyllda samtidigt. En vara har alltså släppts ut på marknaden när en verksamhetsutövare för första gången gör timmer eller trävaror tillgängliga på EU-marknaden för distribution eller användning i samband med sin kommersiella verksamhet.

Förordningens bestämmelser om verksamhetsutövare gäller alltså för

- företag eller enskilda personer som avverkar timmer inom EU för bearbetning eller distribution till kommersiella eller icke-kommersiella konsumenter,
- företag eller enskilda personer som för in timmer eller trävaror till EU för bearbetning eller distribution till kommersiella eller icke-kommersiella konsumenter,
- företag eller enskilda personer som avverkar timmer inom EU eller som för in timmer eller trävaror till EU uteslutande för användning i den egna verksamheten.

Ett företag som avverkar timmer inom EU eller som för in timmer eller trävaror till EU för användning inom den egna organisationen måste enligt den här tolkningen införa ett system för tillbörlig aktsamhet. Den här tolkningen innebär att timret inte behöver säljas eller föras över fysiskt till en viss person. Det omfattas av förordningen så snart en leverantör har gjort det tillgängligt för distribution eller användning inom EU⁴.

När det gäller hur ”agenter” ska betraktas enligt förordningen när de fungerar som mellanhänder och försörjer andra aktörer med varor och inte enbart är fraktmäklare, måste detta avgöras från fall till fall med hänsyn till de särskilda omständigheterna och avtalsvillkoren. En agent som köper upp och för in lager till EU för att uppfylla förväntade order från köpare är en verksamhetsutövare i sig, till skillnad från en verklig agent som endast agerar på en annan parts vägnar och aldrig själv äger varorna.

För timmer som avverkats utanför EU gäller följande:

- Om ett EU-baserat företag köper timmer eller trävaror i ett tredjeland och importerar dem till EU blir det EU-baserade företaget en verksamhetsutövare när timret eller trävarorna förs in i EU.
- När ett EU-baserat företag köper timmer eller trävaror i ett tredjeland och sedan låter en agent importera dem till EU blir det EU-baserade företaget en verksamhetsutövare när timret eller trävarorna förs in i EU.
- När ett EU-baserat företag beställer timmer eller trävaror i ett tredjeland från en leverantör som inte är baserad i EU och som i sin tur importerar dem till EU, blir EU-företaget en verksamhetsutövare när timret förs in i EU (även om äganderätten inte formellt överförs förrän timret levereras till det EU-baserade företaget).
- När ett icke EU-baserat företag importerar timmer eller trävaror till EU, dessa övergår till fri omsättning och företaget börjar leta köpare, blir det icke EU-baserade företaget en

⁴ Denna tolkning stämmer i princip överens med *Riktlinjer för genomförandet av direktiv som grundar sig på den nya metoden och helhetsmetoden* (Blue Guide), som finns att ladda ned på http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/files/blue-guide/guidepublic_sv.pdf. Definitionen i EU:s timmerförordning skiljer sig dock från den definition som används i direktiven om den inre marknaden.

verksamhetsutövare när timret eller trävarorna förs in i EU (eftersom det icke EU-baserade företaget har gjort trävarorna tillgängliga på EU-marknaden).

- När ett icke EU-baserat företag säljer timmer eller trävaror från ett tredjeland direkt till icke-kommersiella slutanvändare i EU blir det icke EU-baserade företaget en verksamhetsutövare när timret eller trävarorna förs in i EU.

Alla verksamhetsutövare måste, oavsett om de är EU-baserade eller ej, följa förbudet mot att släppa ut olagligt avverkat timmer på marknaden och iaktta skyldigheten att visa tillbörlig aktsamhet.

I bilaga I beskrivs ett antal scenarier för hur tolkningen av begreppet utsläppande på marknaden skulle fungera i praktiken.

EU:s timmerförordning ska inte tillämpas retroaktivt. Det betyder att förbudet inte ska tillämpas på timmer och trävaror som släppts ut på marknaden före den 3 mars 2013, då förordningen ska börja tillämpas. När de behöriga myndigheterna kontrollerar detta måste verksamhetsutövarna dock kunna visa att de har infört ett system för tillbörlig aktsamhet som är i drift från och med den 3 mars 2013. Därför är det viktigt att verksamhetsutövarna kan identifiera sina leveranser före och efter det datumet. Handlarnas skyldighet att garantera spårbarhet gäller också från den dagen.

2. Definition av försumbar risk

Tillämplig lagstiftning:

EU:s timmerförordning

Artikel 6

System för tillbörlig aktsamhet

[...]

c) Med undantag för fall när den risk som fastställs vid de riskbedömningsförfaranden som avses i led b är försumbar, riskreducerande förfaranden som består av en uppsättning åtgärder och förfaranden som är tillräckliga och rimliga för att effektivt minimera den risken och som kan omfatta krav på kompletterande information eller handlingar och/eller krav på kontroll av en tredje part.

Enligt kraven på tillbörlig aktsamhet måste en verksamhetsutövare samla information om timmer och trävaror och deras leverantörer för att kunna göra en fullständig riskbedömning. Den information som krävs för bedömningen enligt artikel 6 kan delas upp i två kategorier.

- Artikel 6.1 a – specifik information om själva timret eller trävaran: beskrivning, avverkningsland (och i förekommande fall subnationell region samt koncession), leverantör och handlare samt dokumentation om att gällande lagstiftning har följts.
- Artikel 6.1 b – allmän bakgrundsinformation för bedömningen av den varuspecifika informationen, om förekomsten av olaglig avverkning av vissa träarter och förekomsten av olagliga avverkningsmetoder på avverkningsplatsen, samt leveranskedjans komplexitet.

Den allmänna informationen ger verksamhetsutövarna ett sammanhang för riskvärderingen, men det krävs också varuspecifik information för att fastställa risken för trävaran i sig. Om den allmänna informationen visar på att det kan finnas vissa risker måste man vara extra noggrann vid insamlingen av den varuspecifika informationen. Om varan härrör från flera olika timmerkällor måste risken bedömas separat för varje komponent eller art.

Riskenivån måste bedömas från fall till fall eftersom den är beroende av flera olika faktorer. Även om det inte finns något enhetligt godkänt system för riskbedömning måste verksamhetsutövaren i allmänhet besvara följande frågor:

- **Var avverkades timret?**
Förekommer det olaglig avverkning i det land, den subregion eller den koncession som timret kommer ifrån? Är risken för olaglig avverkning särskilt stor för de berörda träarterna? Har FN:s säkerhetsråd eller Europeiska unionens råd infört sanktioner mot import och export av timmer?
- **Ger förvaltningsnivån anledning till oro?**
Förvaltningsnivån kan innebära att vissa handlingar som intygar att gällande lagstiftning har följts blir mindre tillförlitliga. Man bör alltså ta hänsyn till graden av korruption, affärsriskindex eller andra indikatorer på förvaltningen i det berörda landet.
- **Har leverantören lämnat in alla nödvändiga intyg om att gällande lagstiftning följs och går de att kontrollera?**
Om alla intyg finns på plats är sannolikheten större för att leveranskedjan för varan är fastställd. Det bör finnas goda skäl att anta att handlingarna är äkta och tillförlitliga.
- **Finns det indikationer på att något företag i leveranskedjan deltar i verksamhet som hänger samman med olaglig avverkning?**
Det är större risk för att timmer är olagligt avverkat om det köps av ett företag som har deltagit i verksamhet kopplad till olaglig avverkning.
- **Är leveranskedjan komplex?⁵**
Ju mer komplex leveranskedjan är, desto svårare kan det bli att spåra en trävaras innehåll tillbaka till den ursprungliga avverkningen. Om man misslyckas med att få fram den information som behövs i ett led i leveranskedjan kan detta öka möjligheten för att olagligt avverkat timmer förs in i kedjan.

En leverans ska anses medföra försumbar risk när det inte har väckts några farhågor efter en uttömmande bedömning av såväl den varuspecifika som den allmänna informationen.

Förteckningen över kriterier för riskbedömningen är inte uttömmande. Verksamhetsutövare får lägga till andra kriterier om de gör det lättare att bedöma sannolikheten för att trä i en vara kommer från en olaglig avverkning, eller att bevisa att avverkningen har skett lagligt.

⁵ En närmare förklaring av vad som avses med *leveranskedjans komplexitet* finns i avsnitt 3.

3. Förtydligande av komplexiteten i leveranskedjan

Tillämplig lagstiftning:

EU:s timmerförordning

Artikel 6

System för tillbörlig aktsamhet

[...]

b) Riskbedömningsförfaranden som gör det möjligt för verksamhetsutövaren att analysera och bedöma risken för att olagligt avverkat timmer eller trävaror som härrör från sådant timmer släpps ut på marknaden.

Dessa förfaranden ska beakta den information som anges i led a samt relevanta riskbedömningskriterier, inklusive

[...]

– komplexiteten i leveranskedjan för timmer och trävaror.

Komplexiteten i leveranskedjan nämns uttryckligen bland riskbedömningskriterierna i artikel 6 i förordningen och är alltså relevant för riskbedömningen och riskreduceringen inom ramen för arbetet med att visa tillbörlig aktsamhet.

Tanken bakom detta kriterium är att det kan vara svårare att spåra timret tillbaka till avverkningsplatsen (avverkningsland och i förekommande fall den subnationella regionen och koncessionen för avverkningen) om leveranskedjan är komplex. Om man misslyckas med att få fram den information som behövs i ett led i leveranskedjan kan detta öka möjligheten för att olagligt avverkat timmer förs in i kedjan. Leveranskedjans längd ska dock inte i sig betraktas som en riskfaktor. Det är möjligheten att spåra det timmer som används i en vara tillbaka till avverkningsplatsen som är det viktiga. Risknivån ökar om komplexiteten i leveranskedjan gör det svårt att identifiera den information som krävs enligt artikel 6.1 a och b i EU:s timmerförordning. Om det finns oidentifierade led i leveranskedjan kan detta leda till slutsatsen att risken inte är försumbar.

Komplexiteten i leveranskedjan ökar med antalet bearbetningsföretag och mellanhänder mellan avverkningsplatsen och verksamhetsutövaren. Komplexiteten ökar också när det används mer än en art eller timmerkälla i varan.

För att bedöma komplexiteten i leveranskedjan kan verksamhetsutövarna ställa följande frågor (ej obligatoriska och ej uttömmande):

- ✓ Finns det flera bearbetningsföretag och led i leveranskedjan innan en viss trävara släpps ut på EU-marknaden?
- ✓ Har det förekommit någon handel med timret eller trävarorna i mer än ett land innan utsläppandet på EU-marknaden?
- ✓ Ingår det trä från mer än en trädart i den vara som ska släppas ut på marknaden?
- ✓ Kommer träet i den vara som ska släppas ut på marknaden från olika källor?

4. Förtydligande av kravet på handlingar som visar att timret uppfyller gällande lagstiftning

Tillämplig lagstiftning:

EU:s timmerförordning

Artikel 2

[...]

f) lagligt avverkat: avverkat i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen i avverkningslandet,

g) olagligt avverkat: avverkat i strid med den tillämpliga lagstiftningen i avverkningslandet,

h) tillämplig lagstiftning: den gällande lagstiftningen i avverkningslandet i fråga om

– rätt till avverkning av timmer inom lagliga i vederbörlig ordning offentliggjorda gränser,

– betalning för avverkningsrätter och timmer, inklusive avgifter för avverkning av timmer,

– avverkning av timmer, inklusive miljö- och skogslagstiftning inklusive skogsförvaltning och bevarande av den biologiska mångfalden som är direkt relaterade till avverkning av timmer.

– tredje parters lagliga rättigheter avseende sådan användning och besittningsrätt som påverkas av avverkning av timmer, och

– handel och tullar i den mån som skogsbrukssektorn berörs.

Artikel 6

System för tillbörlig aktsamhet

(1) [...]

a) Åtgärder och förfaranden som ger tillgång till följande uppgifter om verksamhetsutövarens leveranser av timmer eller trävaror som har släppts ut på marknaden:

[...]

Handlingar eller andra uppgifter som anger att timret och trävarorna överensstämmer med den tillämpliga lagstiftningen.

Tanken med denna skyldighet är att så länge det saknas en internationellt överenskommen definition av lagligt avverkat timmer bör grunden för att avgöra vad som är olaglig avverkning vara lagstiftningen i det land där timret avverkades.

Enligt artikel 6.1 a sista strecksatsen i EU:s timmerförordning ska handlingar eller andra uppgifter som anger att den tillämpliga lagstiftningen i avverkningslandet har uppfyllts samlas in inom ramen för systemet för tillbörlig aktsamhet. Det bör redan från början betonas att insamlingen av handlingarna måste göras för att användas i riskbedömningen och inte får ses som ett fristående krav.

EU:s timmerförordning ger en viss flexibilitet, eftersom det anges ett antal rättsliga områden utan att det

fastställs några specifika lagar, eftersom dessa varierar från land till land och dessutom kan komma att ändras. För att få fram handlingar eller andra uppgifter som anger överensstämmelse med den tillämpliga lagstiftningen i avverkningslandet måste verksamhetsutövarna först och främst känna till vilken lagstiftning som finns i det berörda avverkningslandet. Här kan de få hjälp av medlemsstatens behöriga myndigheter i samarbete med Europeiska kommissionen⁶. De kan också använda sig av tjänster från övervakningsorganisationer. Om verksamhetsutövarna inte använder sig av tjänster från övervakningsorganisationer kan de vända sig till organisationer med specialistkunskaper om skogssektorn i specifika länder där timmer avverkas och trävaror tillverkas.

Skyldigheten att samla in handlingar eller andra uppgifter bör tolkas brett, eftersom olika länder har olika regelverk och inte alltid kräver att specifika handlingar ska upprättas. Detta bör alltså tolkas som offentliga handlingar som utfärdas av behöriga myndigheter, handlingar som visar avtalsvillkor, handlingar över företagspolicyer, uppförandekoder, certifikat som utfärdats enligt ordningar som verifierats av tredje part osv.

I följande tabell finns några konkreta exempel som endast är avsedda som illustration och inte ska uppfattas som obligatoriska eller uttömmande:

1. Dokumenterad rätt till avverkning av timmer inom lagliga i vederbörlig ordning offentliggjorda gränser.	Allmänt tillgängliga handlingar på papper eller i elektronisk form, t.ex. dokumentation av äganderätt/markanvändningsrätt eller koncessionsavtal.
2. Betalning för avverkningsrätter och timmer, inklusive avgifter för avverkning av timmer.	Allmänt tillgängliga handlingar på papper eller i elektronisk form, t.ex. avtal, kontoutdrag, momshandlingar, officiella kvitton osv.
3. Avverkning av timmer, inklusive miljö- och skogslagstiftning inklusive skogsförvaltning och bevarande av den biologiska mångfalden som är direkt relaterade till avverkning av timmer.	Officiella granskningsrapporter, intyg om miljömässigt godkännande, godkända avverkningsplaner, slutrapporter från avverkningar, ISO-certifikat, uppförandekoder, offentligt tillgänglig information som visar att det finns en strikt rättslig övervakning och spårnings- och kontrollförfaranden för timmer, officiella handlingar utfärdade av behöriga myndigheter i ett avverkningsland osv.
4. Tredje parters lagliga rättigheter avseende sådan användning och besittningsrätt som påverkas av avverkning av timmer.	Miljökonsekvensbedömningar, miljöförvaltningsplaner, miljörevisionsrapporter, avtal om

⁶ EU har ingått ett antal frivilliga partnerskapsavtal med tredjeländer som innehåller en detaljerad beskrivning av den tillämpliga lagstiftningen i de länderna. Dessa kan vara en vägledning för verksamhetsutövarna när det gäller tillämplig lagstiftning för varor som eventuellt inte ingår i bilagan till ett visst frivilligt partnerskapsavtal.

	socialt ansvar, särskilda rapporter om anspråk på och tvister om besittnings- och äganderätt.
5. Handel och tullar i den mån som skogsbrukssektorn berörs.	Allmänt tillgängliga handlingar på papper eller i elektronisk form, t.ex. avtal, kontoutdrag, köpehandlingar, importlicenser, exportlicenser, officiella kvitton för exporttullar, exportförbudslistor, tilldelade exportkvoter osv.

5a. Förtydligande av produktdefinitionen – förpackningsmaterial

Tillämplig lagstiftning:

EU:s timmerförordning

Artikel 2

a) timmer och trävaror: timmer och trävaror som anges i bilagan, med undantag för trävaror eller sådana beståndsdelar av trävaror som tillverkats av timmer eller trävaror som avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall, i enlighet med artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall.

Bilagan till EU:s timmerförordning

[...]

4415 Packlådor, förpackningsaskar, häckar, tunnor och liknande förpackningar, av trä; kabeltrummor av trä; lastpallar, pallboxar och liknande anordningar, av trä; pallflänsar av trä.

(Ej sådant förpackningsmaterial som endast använts som stöd, skydd eller bärare för en annan vara som släppts ut på marknaden.)

[...]

Massa och papper i kapitel 47 och 48 i Kombinerade nomenklaturen, med undantag av bambubaserade produkter och återvinningsprodukter (avfall och förbrukade varor).

[...]

Bilagan innehåller en förteckning över ”Timmer och trävaror enligt klassifikationen i Kombinerade nomenklaturen⁷ enligt bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87, på vilken den här förordningen är tillämplig”

HS-nr 4819 omfattar *Kartonger, askar, lådor, säckar, påsar och andra förpackningar av papper, papp, cellulosavadd eller duk av cellulosafibrer; kortregisterlådor, brevkorgar och liknande artiklar av sådana slag som används på kontor, i butiker e.d., av papper eller papp.*

- **När någon av dessa artiklar släpps ut på marknaden som friståendevaror i stället för som förpackningsmaterial för en annan vara ska de omfattas av förordningen och då måste tillbörlig aktsamhet visas.**
- **Om förpackningsmaterial under HS-nr 4415 eller 4819 används som ”stöd, skydd eller bärare” för en annan vara ska det inte omfattas av förordningen.**

Det betyder att de ovan angivna begränsningarna av HS-nr 4415 i bilagan till EU:s timmerförordning med analogi också ska gälla för HS-nr 4819.

Inom dessa kategorier görs ytterligare en åtskillnad mellan förpackningsmaterial som anses ge en vara

⁷ Den aktuella versionen av Kombinerade nomenklaturen finns på <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2012:304:0001:0915:SV:PDF>.

dess "huvudsakliga karaktär" och förpackningsmaterial som formas och anpassas för en viss vara men som inte är en integrerad del av varan i sig. I den allmänna tolkningsbestämmelsen 5 i Kombinerade nomenklaturen⁸ förtydligas dessa skillnader. Exempel ges nedan. Förmodligen är det dock endast en liten andel av de varor som omfattas av förordningen som berörs av dessa ytterligare distinktioner.

Sammanfattning

Omfattas av förordningen:

- Förpackningsmaterial enligt HS-nr 4415 eller 4819 som släpps ut på marknaden som vara i sig.
- Behållare som omfattas av HS-nr 4415 eller 4819 och som ger en vara dess huvudsakliga karaktär, dekorativa presentförpackningar

Omfattas inte av förordningen:

- Förpackningsmaterial som presenteras med varan inslagen i materialet och som används uteslutande som stöd, skydd eller bärare av en annan vara (som kan vara en träbaserad vara eller ej).

⁸ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:1999:278:0011:0012:SV:PDF>

5b. Förtydligande av produktdefinitionen – avfall*/återvinningsprodukter

Tillämplig lagstiftning:

EU:s timmerförordning

Skäl 11

Eftersom användningen av återvunnet timmer och återvunna trävaror bör uppmuntras och inkluderingen av sådana varor i denna förordnings tillämpningsområde skulle innebära en oproportionerligt stor börda för verksamhetsutövare bör återvunnet timmer och trävaror som har avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall undantas från denna förordnings tillämpningsområde.

Artikel 2

a) timmer och trävaror: timmer och trävaror som anges i bilagan, med undantag för trävaror eller sådana beståndsdelar av trävaror som tillverkats av timmer eller trävaror som avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall, i enlighet med artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall⁹.

Direktiv 2008/98/EG Artikel 3.1

avfall: ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med.

Detta undantag gäller för

trävaror som omfattas av bilagan, framställs av material som avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall (t.ex. återvunnet virke från rivna byggnader eller varor framställda av träavfall).

Detta undantag **gäller inte** för

- biprodukter från en tillverkningsprocess som omfattar material som inte har avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall.

Scenarier

Ska träspån och sågspån som framställs som biprodukt vid sågverk omfattas av förordningen?

Ja.

Träspån eller andra trävaror som framställs ur material som tidigare har släppts ut på den inre marknaden ska dock inte omfattas av förordningens krav på ”utsläppande på marknaden” (artikel 2 b sista meningen i EU:s timmerförordning).

Ska möbler tillverkade av virke från rivningshus omfattas av förordningen?

Nej. Materialet i dessa varor har avslutat sin livscykel och skulle annars ha bortskaffats som avfall.

⁹ EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

6. Rollen för system som används av tredje part i riskbedömning och riskreducering¹⁰

Tillämplig lagstiftning:

EU:s timmerförordning

Skäl 19

För att erkänna god praxis inom skogsbrukssektorn, får certifiering eller andra system som används av tredje part och som omfattar kontroll om huruvida tillämplig lagstiftning uppfylls användas vid riskbedömningsförfarandet.

Artikel 6

System för tillbörlig aktsamhet

[...]

”[...] Riskbedömningsförfaranden [...] ska beakta [...] relevanta riskbedömningskriterier, inklusive säkerställande av överensstämmelse med tillämplig lagstiftning, vilket kan innefatta certifiering eller andra av tredje part kontrollerade system som omfattar överensstämmelse med tillämplig lagstiftning.

Riskreducering:

[...] riskreducerande förfaranden [...] kan omfatta krav på kompletterande information eller handlingar och/eller krav på kontroll av en tredje part.

Kommissionens genomförandeförordning (EG) nr 607/2012

Artikel 4

Riskbedömning och riskreducering

Certifiering eller andra system kontrollerade av tredje part som avses i artikel 6.1 b andra stycket första strecksatsen och i artikel 6.1 c i förordning (EU) nr 995/2010 får beaktas vid riskbedömning och riskreducerande förfaranden om de uppfyller följande kriterier:

De har fastställt och gjort tillgängligt för tredjepartsanvändning ett allmänt tillgängligt kravsystem, som åtminstone ska omfatta alla relevanta krav i den tillämpliga lagstiftningen.

De föreskriver att lämpliga kontroller, inbegripet fältbesök, görs av en tredje part med jämna mellanrum på högst tolv månader i syfte att kontrollera att tillämplig lagstiftning följs.

De inbegriper metoder, kontrollerade av en tredje part, för att spåra timmer som avverkats i enlighet med tillämplig lagstiftning, och trävaror som härrör från sådant timmer, vid varje led i leveranskedjan innan sådant timmer eller sådana trävaror släpps ut på marknaden.

De innefattar kontroller, kontrollerade av en tredje part, för att säkerställa att timmer eller trävaror av okänt ursprung, eller timmer eller trävaror som inte har avverkats i enlighet med tillämplig lagstiftning, inte kommer in i leveranskedjan.

¹⁰ Obs! Certifiering har inte samma status som Flegtlicenser och Cites-tillstånd (avsnitt 10 nedan).

A. Bakgrundsinformation

System för frivillig skogscertifiering och kontroll av att timmer är lagligt avverkat används ofta för att uppfylla specifika kunders krav på trävaror. Systemen brukar omfatta en standard som beskriver de förvaltningsmetoder som måste införas vid en skogsbruksenhet, med övergripande principer, kriterier och indikatorer, krav på kontroll av att standarden uppfylls och tilldelning av certifikat. Dessutom brukar det ingå en separat certifiering av övervakningssystem för att ge garantier för att en vara endast innehåller trä, eller en viss procentandel trä, från certifierade skogar.

När en organisation, som inte är skogsförvaltaren, tillverkaren eller handlaren eller den kund som kräver certifiering, gör en bedömning och utfärdar ett certifikat kallas detta för certifiering av tredje part. Sådana certifieringssystem kräver i allmänhet att dessa tredjepartsorganisationer kan visa att de har kompetens för att göra bedömningar genom en ackrediteringsprocess med standarder för granskarnas kompetens och de system som certifieringsorganisationerna måste använda. Internationella standardiseringsorganisationen (ISO) har offentliggjort standarder för krav på både certifieringsorgan och bedömningsmetoder. Egenutvecklade system för att kontrollera att timmer är lagligt avverkat brukar i allmänhet inte kräva ackreditering, även om de ofta tillhandahålls av organisationer som erbjuder ackrediterade certifieringstjänster.

Certifieringsstandarder för skogsbruk innefattar i allmänhet ett krav på att skogsbruksenheten ska följa skogsbrukslagstiftningen. Standarder för systemförvaltning, t.ex. för miljöförvaltning eller kvalitetsstyrning, brukar inte innefatta ett sådant krav, eller så kontrolleras det inte noggrant vid bedömningen.

B. Vägledning

När en verksamhetsutövare överväger om den ska använda ett certifieringssystem eller laglighetskontroll som garanti för att träet i en vara hade avverkats lagligt, måste den undersöka om systemet innefattar en standard som omfattar all tillämplig lagstiftning. Detta kräver en viss kunskap om det system som verksamhetsutövaren använder och hur det tillämpas i avverkningslandet. Certifierade varor har oftast en märkning med namnet på den certifieringsorganisation som har upprättat kriterierna för certifikatet och fastställt kraven för granskningsprocessen. Dessa organisationer kan normalt sett lämna information om vad certifieringen täcker och hur den har tillämpats i det land där träet avverkats och även lämna uppgifter om detaljer som hur granskningar i fält varit utformade och hur ofta de genomförts.

Verksamhetsutövaren bör förvissa sig om att den tredjepartsorganisation som utfärdat certifikatet hade rätt kompetens och har gott anseende hos certifieringssystemet och det berörda ackrediteringsorganet. Certifieringssystemet brukar kunna ge information om hur systemet regleras.

Vissa system tillåter certifiering när en viss procentandel av träet i en vara uppfyller certifieringsstandarderna. Denna procentandel brukar anges på märkningen. I så fall är det viktigt att verksamhetsutövaren söker information om huruvida den icke-certifierade andelen har kontrollerats och om de kontrollerna ger tillräckliga bevis på att den tillämpliga lagstiftningen har följts.

Certifiering av övervakningssystem får användas som bevis på att inget okänt eller otillåtet timmer förs in i leveranskedjan. Dessa system bygger i allmänhet på att man ser till att endast tillåtet timmer förs in i leveranskedjan vid "kritiska kontrollpunkter" och att en vara kan spåras till sin föregående innehavare (som också måste ha ett certifierat övervakningssystem) i stället för tillbaka till den skog där timret avverkades. En vara som omfattas av ett certifierat övervakningssystem kan innehålla en blandning av certifierat och annat tillåtet material från en rad olika källor. När en verksamhetsutövare använder ett certifierat övervakningssystem som laglighetsbevis bör den se till att tillåtet material uppfyller den tillämpliga lagstiftningen och att kontrollerna är tillräckliga för att utesluta annat material.

Det bör noteras att en organisation kan ha ett certifierat övervakningssystem så länge det har system för att särskilja mellan certifierat material och den tillåtna procentandelen tillåtet material och otillåtet material, utan att den behöver tillverka någon certifierad vara vid varje givet tillfälle. Om verksamhetsutövaren använder certifiering som garanti och gör sina inköp från en leverantör som använder ett certifierat övervakningssystem måste den alltså kontrollera att den specifika vara som den köper verkligen har det certifikat som krävs.

I sin bedömning av trovärdigheten hos ett system som kontrolleras av tredje part kan verksamhetsutövaren ställa följande frågor (ej uttömmande förteckning):

- ✓ Är alla krav i artikel 4 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 607/2012 uppfyllda?
- ✓ Uppfyller certifieringssystemen eller de andra system som kontrolleras av tredje part förenliga internationella eller europeiska standarder (t.ex. berörda ISO-vägledning, ISEAL-koder)?
- ✓ Finns det underbyggda rapporter om eventuella brister eller problem i de system som kontrolleras av tredje part i de länder som timret eller trävarorna importerar från?
- ✓ Är de tredje parter som utför de kontroller som avses i artikel 4 b, c och d i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 607/2012 oberoende ackrediterade organisationer?

7. Regelbunden utvärdering av system för tillbörlig aktsamhet

Tillämplig lagstiftning:

EU:s timmerförordning

Artikel 4

Verksamhetsutövarnas skyldigheter

[...]

3. Varje verksamhetsutövare ska upprätthålla och regelbundet utvärdera det system för tillbörlig aktsamhet som den använder, utom när verksamhetsutövaren använder ett system för tillbörlig aktsamhet som inrättats av en övervakningsorganisation enligt artikel 8.

[...]

Ett system för tillbörlig aktsamhet kan beskrivas som en dokumenterad, utprovad, stegvis metod som innefattar kontroller och syftar till att leda till ett konsekvent önskat resultat i en verksamhetsprocess. Det är viktigt att en verksamhetsutövare som använder ett eget system för tillbörlig aktsamhet utvärderar systemet regelbundet för att se till att de ansvariga följer sina förfaranden och att man uppnår önskat resultat. Enligt god praxis bör man göra en sådan utvärdering varje år.

Utvärderingen kan göras av någon inom organisationen (helst någon som är oberoende av dem som utför förfarandena), eller av ett externt organ. Utvärderingen bör identifiera eventuella brister och misslyckanden och organisationens ledning bör fastställa tidsfrister för hanteringen av dem.

När det gäller system för tillbörlig aktsamhet i fråga om timmer bör man t.ex. vid utvärderingen kontrollera om det finns dokumenterade förfaranden för att samla in och registrera viktig information om leveranser av trävaror som ska släppas ut på marknaden, bedöma risken för att någon beståndsdel i den varan ska innehålla trä från olagligt avverkat timmer och beskriva de åtgärder som ska vidtas vid olika risknivåer. Man bör också kontrollera om de som är ansvariga för att genomföra varje steg i förfarandena både förstår och tillämpar dem och att det finns tillfredsställande kontroller för att se till att förfarandena verkligen tillämpas (dvs. att de identifierar riskfyllda timmerleveranser och leder till att dessa utesluts).

8. Sammansatta varor

Tillämplig lagstiftning:

EU:s timmerförordning

Artikel 6.1

a) Åtgärder och förfaranden som ger tillgång till följande uppgifter om verksamhetsutövarens leveranser av timmer eller trävaror som har släppts ut på marknaden:

Beskrivning, inklusive handelsnamn och produkttyp samt vanligt namn på träarten, och i tillämpliga fall fullständigt vetenskapligt namn.

Avverkningsland och i tillämpliga fall:

subnationell region där timret avverkades,

avverkningskoncession,

[...]

När en verksamhetsutövare uppfyller denna skyldighet att ge tillgång till uppgifter om sammansatta varor eller varor med en sammansatt träbaserad beståndsdel måste verksamhetsutövaren samla in information om alla nya material i blandningen, inbegripet art, avverkningsplats för varje beståndsdel och lagligheten i ursprunget för dessa beståndsdelar.

Det är ofta svårt att identifiera det exakta ursprunget för alla beståndsdelar i sammansatta trävaror. Detta gäller särskilt för rekonstituerade produkter som papper och träbaserade skivor, där det också kan vara svårt att identifiera arter. Om de träslag som används för att framställa varan måste verksamhetsutövaren tillhandahålla en förteckning över varje träslag som kan ha använts vid framställningen av trävaran. Träslaget bör anges enligt internationellt acceptera timmernomenklaturer (t.ex. DIN EN 13556 *Nomenclature of timbers used in Europe, Nomenclature Générale des Bois Tropicaux*, ATIBT (1979)).

Om det går att fastställa att en beståndsdel i en sammansatt vara redan har släppts ut på marknaden innan den införlivas i varan, eller att den är framställd av material som har avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall (se 5 b) krävs det ingen riskbedömning för den beståndsdel. Om en verksamhetsutövare t.ex. tillverkar och säljer en vara som innehåller en blandning av träspån som delvis kommer från trävaror som redan har släppts ut på EU-marknaden och delvis kommer från nytt timmer som verksamhetsutövaren har importerat till EU, krävs det endast en riskbedömning för den importerade andelen.

Exempel på beskrivningar av verksamhetsutövares leveranser finns i bilaga II.

9. Skogsbrukssektorn

Tillämplig lagstiftning:

EU:s timmerförordning

Artikel 2

[...]

h) tillämplig lagstiftning: den gällande lagstiftningen i avverkningslandet i fråga om [...]

– handel och tullar i den mån som skogsbrukssektorn berörs.

Detta gäller uteslutande efterlevnad av de lagar och andra författningar som gäller för export av timmer och trävaror i länder där timret har avverkats. Kravet gäller export från avverkningslandet, inte från exportlandet till EU. Om timret t.ex. exporterades från land X till land Y och sedan vidare till Europeiska unionen skulle kravet gälla exporten från X och inte från Y till EU.

Den tillämpliga lagstiftningen omfattar, men behöver inte vara begränsad till

- förbud, kvoter och andra begränsningar för export av timmervaror, t.ex. förbud mot export av obearbetade stockar eller grovsågat timmer,
- krav på exportlicenser för timmer och trävaror,
- officiella tillstånd som kan krävas för de enheter som exporterar timmer och trävaror,
- betalning av skatter och avgifter för export av timmervaror.

10. Behandling av timmer med Cites- eller Flegtlicens

Tillämplig lagstiftning

EU:s timmerförordning

Artikel 3

Status för timmer och trävaror som omfattas av Flegt och Cites

Timmer som används i trävaror som förtecknas i bilagorna II och III till förordning (EG) nr 2173/2005 och som härrör från partnerländer som förtecknas i bilaga I till den förordningen samt är förenliga med den förordningen och dess tillämpningsföreskrifter ska anses vara lagligt avverkat enligt den här förordningen.

Timmer från arter som förtecknas i bilaga A, B eller C till förordning (EG) nr 338/97, och som uppfyller kraven i den förordningen och dess tillämpningsföreskrifter, ska anses vara lagligt avverkat enligt den här förordningen.

[...]

Enligt förordningen uppfyller timmer och trävaror som omfattas av Flegtlicenser eller Cites-certifikat alla krav i förordningen. Detta innebär följande:

- a) Verksamhetsutövare som släpper ut varor på marknaden som har den typen av dokumentation behöver inte tillämpa systemet för tillbörlig aktsamhet på de varorna, utöver att kunna visa att de verkligen omfattas genom giltig relevant dokumentation.
- b) Behöriga myndigheter kommer att anse att sådana varor har avverkats lagligt och inte innebär någon risk för överträdelse av bestämmelserna i förordningen om förbud om utsläppande av olagligt avverkat timmer på marknaden.

Detta beror på att laglighetskontrollerna – som inkluderar tillbörlig aktsamhet – ska ha utförts i det exporterande landet enligt det frivilliga partnerskapsavtalet mellan dessa länder och EU och att verksamhetsutövarna alltså kan betrakta det timret som riskfritt.

Bilaga I

Hur skulle tolkningen av utsläppande på marknaden tillämpas i praktiken?

I de följande scenarierna beskrivs lägen där ett företag/en enskild person skulle betraktas som verksamhetsutövare enligt EU:s timmerförordning.

Scenario 1

Tillverkare C köper papper i ett tredjeland utanför EU och importerar det till EU (vilket land som helst), där tillverkaren använder pappret för att göra skrivböcker. Sedan säljer tillverkaren skrivböckerna till återförsäljare D i en EU-medlemsstat (vilken som helst). Skrivböcker är en vara som omfattas av bilagan till EU:s timmerförordning.

- Tillverkare C blir en verksamhetsutövare när han importerar pappret för att använda det i sin egen verksamhet.

Scenario 2

Återförsäljare G köper kassarullar i ett tredjeland utanför EU och importerar dem till EU där han använder dem i sina butiker:

- Återförsäljare G blir en verksamhetsutövare när han importerar kassarullarna för att använda dem i sin egen verksamhet.

Scenario 3

En EU-baserad tillverkare C importerar bestruket kraftpapper direkt från en producent i tredjeland och använder det för att förpacka varor som sedan säljs på EU-marknaden.

- Återförsäljare C blir en verksamhetsutövare när han importerar kraftpapperet för att använda det i sin verksamhet. (Observera att i det här fallet spelar det ingen roll att kraftpapperet endast används som förpackningsmaterial eftersom det importeras som vara i sin egen rätt.)

[Scenarierna 4, 5 och 6 handlar om EU-enheter som köper timmer och trävaror från icke-EU-enheter under något olika omständigheter, som förklaras i slutet av varje scenario]

Scenario 4

En EU-baserad timmerhandlare H köper spånplattor online från en leverantör som är etablerad utanför EU. Enligt avtalet övergår äganderätten direkt till handlare H medan spånplattorna fortfarande befinner sig utanför EU. Spånplattorna transporteras till en EU-medlemsstat och förtullas av fraktmäklare J som levererar dem till timmerhandlare H. Därefter säljer timmerhandlare H spånplattorna till byggare K:

- Timmerhandlare H blir en verksamhetsutövare när agent J importerar spånplattorna till EU för distribution eller användning i H:s verksamhet. Fraktmäklare J fungerar enbart som agent och transporterar varor för timmerhandlare H:s räkning.

[I detta scenario överförs äganderätten från icke-EU-enheten till EU-enheten innan produkten fysiskt förs in i EU.]

Scenario 5

En EU-baserad timmerhandlare H köper spånplattor online från leverantör L som är etablerad utanför EU. Enligt avtalet övergår äganderätten först när spånplattorna levereras till timmerhandlare H:s anläggning i Storbritannien. Fraktmäklare J importerar spånplattorna till EU för leverantör L:s räkning och levererar dem till timmerhandlare H:s anläggning:

- Timmerhandlare H blir en verksamhetsutövare när leverantör L:s fraktmäklare J importerar spånplattorna till EU för distribution eller användning i H:s verksamhet.

[I detta scenario överförs äganderätten från icke-EU-enheten till EU-enheten först efter det att produkten fysiskt har förts in i EU.]

Scenario 6

En icke-EU-baserad leverantör L importerar en sändning timmer eller trävaror till EU och letar sedan efter en köpare. Timmerhandlare H köper timret eller trävarorna från L när sändningen fysiskt har förts in i EU och övergått till fri omsättning genom tullen av leverantör L och använder dem i sin verksamhet.

- Leverantör L blir en verksamhetsutövare när han importerar varorna till EU för att distribuera dem genom sin egen verksamhet. Timmerhandlare H är en handlare.

[I detta scenario överförs äganderätten från icke-EU-enheten till en EU-enhet först efter det att produkten fysiskt har förts in i EU och det finns inget avtal före denna tidpunkt.]

Scenario 7

En EU-baserad återförsäljare M importerar trävaror till EU och säljer dem direkt i sin butik till icke-kommersiella konsumenter:

- Återförsäljare M blir en verksamhetsutövare när han importerar trävarorna till EU för att distribuera dem genom sin egen verksamhet.

Scenario 8

Energibolag E köper träflis direkt från ett tredjeland utanför EU och importerar den till EU där bolaget använder den för att producera energi som sedan säljs till en EU-medlemsstats nationella nät. EU:s timmerförordning omfattar träflis men inte slutprodukten, den energi som bolaget säljer:

- Kraftbolag E blir en verksamhetsutövare när det importerar träflis till EU för att använda den i sin egen verksamhet.

Scenario 9

Timmerhandlare F köper träflis direkt från ett tredjeland utanför EU och importerar den till EU där han säljer den vidare till energibolag E. Energibolag E använder träflisen i EU för att producera energi som bolaget säljer till en medlemsstats nationella nät:

- Timmerhandlare F blir en verksamhetsutövare när han importerar träflis till EU för att distribuera den genom sin egen verksamhet.

[I scenarierna 10 och 10a belyser vi att träd på rot inte omfattas av förordningen. Beroende på hur avtalsvillkoren är utformade kan verksamhetsutövaren vara antingen skogsägaren eller det företag som har rätt att avverka timmer för distribution eller användning i sin egen verksamhet.]

Scenario 10

Skogsägare Z fäller träd på sin egen mark och säljer timret till kunder eller bearbetar det i sitt eget sågverk.

- Skogsägare Z blir en verksamhetsutövare när han avverkar timret för distribution eller användning genom den egna verksamheten.

Scenario 10a

Skogsägare Z säljer avverkningsrätten för träd på rot på sin fastighet till företag A för distribution eller användning i A:s egen verksamhet.

- Företag A blir en verksamhetsutövare när han avverkar timret för distribution eller användning genom den egna verksamheten.

Bilaga II

Exempel på uppgifter om sammansatta varor

Produkttyp:	Köksskåp i platta paket					Möjligt att släppa ut på marknaden?
Period:	April 2011–december 2012					
Volym	3 200 enheter					
Beståndsdel	Beskrivning	Art	Avverkningsland/avverkningsområde	Avverkningskoncession	Laglighetsbevis	
Kärna	Medelhård träfiberskiva	Blandade barrträd: främst tall (<i>Pinus sylvestris</i>) gran (<i>Picea abies</i>)	Mer än en EU-medlemsstat	Flera	Tidigare utsläppt på marknaden – ej obligatorisk	Ej tillämplig
			Tredjeland, tillväxtekonomi i borealt område	Flera	Egna granskningar av laglig spårbarhet	Ja (om välgrundat förtroende)
Yta	Pappersbeläggning som imiterar trä, importerad från icke-EU-land	Okänd	Okänd	Okänd	Inga	Nej

Produkttyp:	Kontorsmöbler i platta paket (CKD)					Möjligt att släppa ut på marknaden?
Period:	Januari 2011–juni 2011					
Volym	1 500 enheter					
Beståndsdel	Beskrivning	Art	Avverkningsland/avverkningsområde	Avverkningskoncession	Laglighetsbevis	
Kärna	Spånplatta	Sitkagran	EU-medlemsstat	Flera	Tidigare utsläppt på marknaden – ej obligatorisk	Ej tillämplig
Framsida och baksida	0,5 mm fanér	Bok (<i>Fagus sylvatica</i>)	EU-medlemsstat	Privata skogsägare	Tidigare utsläppt på marknaden – ej obligatorisk	Ej tillämplig

Produkttyp:	Träspån					Möjligt att släppa ut på marknaden?
Period:	Januari 2012–december 2012					
Volym	10 000 ton					
Beståndsdel	Beskrivning	Art	Avverkningsland/avverkningsområde	Avverkningskoncession	Laglighetsbevis	
	Sågverksavfall/trädrester	Blandad gran, tall och björk	EU-medlemsstat	Flera privata skogsägare	Markägarens förnyingsplaner	Ej tillämplig

	köpt på rot av skogsägare					
	Från sågverk/trädresterna från stockar som köps vid vägkanten	Blandad gran, tall och björk	EU-medlemsstat	Flera privata skogsägare	Tidigare utsläppt på marknaden – ej obligatorisk	Ej tillämplig

Produkttyp:	Skrivpapper (90 g/m ²) från Indonesien					Möjligt att släppa ut på marknaden?
Period:	April 2012–mars 2013					
Volym	1 200 ton					
Beståndsdel	Beskrivning	Art	Avverkningsland/avverkningsområde	Avverkningskoncession	Laglighetsbevis	
	Kortfibrig massa	<i>Acacia mangium</i>	Tredjeland, utvecklingsland i tropiskt område, angiven provins	Industriell skogsplanteringskoncession XXX	Laglighetscertifikat	Ja (om välgrundat förtroende)
	Kortfibrig massa	Blandad tropisk lövved	Tredjeland, utvecklingsland i tropiskt område, angiven provins	Avverkning av naturlig sekundärskog för plantering, för produktion av massaved och oljepalmsplantager	Ej inlämnat	Nej
	Långfibrig massa	<i>Pinus radiata</i>	Tredjeland tempererat område	Skogsplanteringar	Certifikat för övervakningsystem	Ja (om välgrundat förtroende)

Produkttyp:	12-mm plywood					Möjligt att släppa ut på marknaden?
Period:	April 2012–mars 2013					
Volym	8 500 m ³					
Beståndsdel	Beskrivning	Art	Avverkningsland/avverkningsområde	Avverkningskoncession	Laglighetsbevis	
Framsida och baksida	Fanér	Bitangor (<i>Callophyllum</i> sp.)	Tredjeland, utvecklingsland i tropiskt område, angiven provins	YYY koncession	Exportcertifikat från statlig agent	Ja (om välgrundat förtroende)
Kärna	Fanér	Poppel (<i>Populus</i> sp.)	Tredjeland, tillväxtekonomi tempererat område	Gårdsägda skogsskiften, ospecificerade	Ej inlämnat	Nej

Produkttyp:	Bestruken konstbräda från Kina:					Möjligt att släppa ut på marknaden?
Period:						
Volym	500 ton					
Beståndsdel	Beskrivning	Art	Avverkningsland/avverkningsområde	Avverkningskoncession	Laglighetsbevis	
	Northern Bleached Kraft Pulp (NBKP) Barrved	Västamerikansk hemlock (<i>Tsuga heterophylla</i>), douglasgran, (<i>Pseudotsuga menziesii</i>) cedertuja (<i>Thuja plicata</i>), vitgran (<i>Picea glauca</i>), contortatall (<i>Pinus contorta</i>)	Tredjeland borealt område	Industriell skogsgårdskoncession	Klassificerat som "icke-kontroversiellt" enligt riktlinjerna för certifiering	Ja (om välgrundat förtroende)
	Laubholz Bleached Kraft Pulp (LBKP) Lövved	Poppel (<i>Populus spp.</i>)	Tredjeland borealt område	Industriell skogsgårdskoncession	Klassificerat som "icke-kontroversiellt" enligt riktlinjerna för certifiering	Ja (om välgrundat förtroende)
	Mekanisk massa	Poppel (<i>Populus tremuloides</i> , <i>Populus balsamifera</i>), vitgran (<i>Picea glauca</i>), banksianatall (<i>Pinus banksiana</i>)	Tredjeland borealt område	Flera privata skogsägare	Icke-kontroversiellt Laglighetscertifikat	Ja (om välgrundat förtroende)

³ EUT L 177, 7.7.2012, s. 16.